

Forsøg med sorter af opiatvalmue 1941—1947.

Ved H. Bagge.

435. beretning fra Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur.

I 1941—1947 er der ved statens forsøgsstationer udført forsøg med sorter af opiatvalmue. Forsøgene er faldet i 2 perioder, 1941—1943, hvor der blev sammenlignet nogle tyske sorter, og 1944—1947, hvor nye danske sorter blev prøvet sammen med et par udenlandske. Hovedresultaterne af forsøgene er offentliggjorte i henholdsvis 357. og 419. meddelelse. Beretningen er udarbejdet af forstander *H. Bagge*, Aarslev.

Forstanderne ved Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur.

Dyrkningen af opiatvalmue er ny i Danmark og ved dens igangsættelse i 1941 fandtes ingen danske sorter. Til udsæd i det første dyrkningsår blev der anvendt frø af meget tvivlsom dyrkningsværdi, i nogle tilfælde ganske tilfældige prøver, som gav planter med opspringende kapsler; herved spildtes meget frø, og frøudbyttet var yderst ringe. Der blev dog også benyttet frø af forædlede tyske sorter, som gav et væsentlig bedre resultat. For at få rede på, hvilke af de i Tyskland benyttede sorter af opiatvalmue, der egnede sig bedst under danske forhold, blev der i 1941—1943 udført forsøg med 4 sådanne. Samtidig udførte enkelte danske planteforædlere et forædlingsarbejde med opiatvalmue, sådan at der i forsøgene i 1944—1947 foruden den bedste tyske sort og en hollandsk deltog 3 nye danske sorter.

Forsøgene er i begge perioder udført på let lermuldet jord ved Lyngby og Aarslev, på god sandmuldet jord ved Spangsbjerg, på marskjord ved Højer og i 1941—1943 tillige på let sandmuldet jord ved Jyndeved.

Valmuerne er i regelen sået efter bredbladede afgrøder og kun undtagelsesvis efter korn. Der er i alle tilfælde gødet med kunstgødning, på agermark 0—200 kg superfosfat, 100—300 kg kaligødning og 200—400 kg kalksalpeter eller i enkelte tilfælde svovlsur ammoniak pr. ha. På marsken er valmuerne kun tilført kvælstofgødning, 75—100 kg pr. ha. Udsædsmængden har i den første forsøgsperiode svaret til ca. 3 og i den sidste til ca. 2 kg velspirende frø pr. ha. Frøet er radsået i april, i enkelte tilfælde, og fortrinsvis på marsken, først i maj. Der er benyttet 40—50, hyppigst 45 cm rækkeafstand. Afgrøden er renholdt ved radrensning og håndlugning. I 1941—1943 er kun undtagelsesvis foretaget udtynding af plantebestanden. Denne har i flere af forsøgene været rigelig tæt, hvilket har medført, at valmuestænglerne er knækket mere eller mindre ned før høst. I forsøgene 1944—1947 er valmuerne efter bladskifte blevet blokhakket til 20 cm afstand.

Afgrødernes udvikling har gennemgående været god, men frøudbyttet ikke særlig stort og på den lette jord ved Jyndeved lille, særlig i den tørre sommer 1941. I en del af forsøgene har der været ret stærke angreb af bladskimmel (*Peronospora violacea*) sidst i juli, i reglen på et så sent tidspunkt, at det næppe har haft større betydning for frøudbyttet.

Høstningen er i regelen foregået med segl. Udbyttebestemmelse er sket ved vejning af den samlede afgrøde og af frø. Halmudbyttet (stængler og kapsler) er beregnet som differens mellem samlet afgrøde og frø. I frøet er foretaget tørstofbestemmelse, samt ved Lyngby i 1941 og 1942 og ved Aarslev fra 1942 tillige bestemmelse af råfedt.

Ved opgørelse af forsøgene er frøudbyttet omregnet til frø med 90 pct. tørstof.

Forsøgene i 1941—1943.

I denne forsøgsperiode har deltaget følgende sorter:

1. Mahndorfer, blåfrøet.
2. Strubes, »
3. Eckendorfer, »
4. Peragis, Weihenstephan, blåfrøet.

Eckendorfer var dog ikke med i forsøgene i 1941.

Frøudbyttet i de enkelte forsøg, angivet i forholdstal med Mahndorfer = 100, er meddelt i tabel 1.

Tabel 1. Forsøg med sorter af opiatvalmue.
Oversigt over frøudbyttet i de enkelte forsøg.
Forholdstal.

Forsøgssted	År	Mahndorfer, blåfrøet	Strubes, blåfrøet	Eckendorfer, blåfrøet	Peragis Weihenstephan, blåfrøet
Lyngby	1941	100	97	—	95
	1942	100	90	58	84
	1943	100	97	82	117
Aarslev	1941	100	99	—	95
	1942	100	81	82	62
	1943	100	95	92	91
Spangsbjerg	1941	100	82	—	76
	1942	100	96	95	81
	1943	100	104	85	104
Jynde vad	1941	100	103	—	68
	1942	100	113	100	100
	1943	100	82	117	76
Højer	1941	100	68	—	96
	1942	100	93	101	98
	1943	100	99	97	93

Det fremgår heraf, at Mahndorfer giver højest frøudbytte i de fleste forsøg, 9 af 15. Strubes ligger over den i 3, Eckendorfer i 2 og Peragis i 2 forsøg. Eckendorfers forholdsvis lave udbytte ved Lyngby i 1942 og tildels i 1943 skyldes antagelig, at den var knækket stærkere ned end de øvrige sorter, og at Peragis står forholdsvis højt ved Lyngby i 1943, har sikkert sin årsag i, at den holdt sig bedst stående og derved ikke har været så udsat for frøspild. Ved Jynde vad tog valmuerne skade af sandflugt både i 1942 og 1943, og dette sammen med, at udbyttet har været lille, er muligvis årsagen til de ret stærkt varierende resultater derfra.

Gennemsnitsudbyttet af frø for hvert forsøgssted og for alle forsøg fremgår af tabel 2.

I gennemsnit for alle forsøgene giver Mahndorfer 0,7—1,0 hkg frø pr. ha mere end de øvrige sorter. Ved Lyngby kom-

Tabel 2. Forsøg med sorter af opiatvalmue.
Frøudbytte.

Gennemsnit 1941—1943.

Sortsbetegnelse	hkg pr. ha					Gns.	Forholdstal, gns.
	Lyngby	Aarslev	Spangs- bjerg	Jynde- vad	Højer		
Mahndorfer, blåfrøet.....	8.4	10.1	10.2	5.8	10.3	9.0	100
Strubes »	8.0	9.2	9.4	5.7	9.2	8.3	92
Eckendorfer, »	6.2	8.6	9.4	6.4	10.1	8.1	90
Peragis Weißenstephan, blåfrøet	8.5	8.2	8.6	4.9	9.8	8.0	89

mer Peragis på højde med Mahndorfer på grund af førstnævntes gunstige stilling i 1943, og Eckendorfer ligger lidt over Mahndorfer ved Jynde vad.

En beregning af usikkerheden på den gennemsnitlige udbytteforskel mellem sorterne indbyrdes viser, at forskellen mellem Mahndorfer og de tre andre sorter er sikkert målt, idet forskellen divideret med usikkerheden er over 2, medens forskellen mellem disse sidste er usikker.

Frøets råfedtindhold og råfedtudbyttet. I frøafgrøderne fra 4 forsøg er udført råfedtbestemmelse. De gennemsnitlige resultater heraf samt udbyttet af råfedt beregnet på grundlag af gennemsnitsanalyserne og det gennemsnitlige frøudbytte af samtlige forsøg er meddelt nedenstående.

	pct. rå- fedt i frøet	Råfedtudbytte kg pr. ha	forholdstal
Mahndorfer, blåfrøet.....	40.4	372	100
Strubes, »	41.9	348	94
Eckendorfer, »	40.2	326	88
Peragis Weißenstephan, blåfrøet	38.5	308	83

Strubes har lidt højere og Peragis lidt lavere råfedtindhold i frøet end Mahndorfer og Eckendorfer. Rækkefølgen i råfedtudbytte er dog den samme som rækkefølgen i frøudbytte.

H a l m u d b y t t e t i gennemsnit for hvert forsøgssted og for alle forsøg fremgår af følgende oversigt:

	Lyngby	hkg halm pr. ha				Plante-	
		Aars- lev	Spangs- bjerg	Jynde- vad	Højer	Gns.	højde i cm
Mahndorfer, blåfrøet	36	30	32	16	35	30	123
Strubes, »	33	30	31	17	34	29	122
Eckendorfer, »	30	25	21	15	33	25	119
Peragis Weihestephan, blåfrøet	34	28	26	11	33	27	104

Ved Jynde vad er halmudbyttet kun halvt så stort som ved de øvrige forsøgssteder. Mahndorfer giver størst halmudbytte ved de fleste forsøgssteder og i gennemsnit 1, 5 og 3 hkg pr. ha mere end henholdsvis Strubes, Eckendorfer og Peragis.

Planternes højde er målt i 3 forsøg, og de gennemsnitlige resultater af disse målinger fremgår også af oversigten. Peragis er noget lavere end de tre andre sorter, der må siges at have omtrent samme højde.

Knækketilbøjelighed, blomstrings- og modningsdato. I 6 forsøg, hvor der har været knækkede stængler af betydning er givet en karakter for knækketilbøjelighed efter en skala, hvor 0 = ingen og 10 = stærk knækketilbøjelighed. Dato for begyndende og afsluttet blomstring er noteret i de fleste og dato for modning i en del af forsøgene. De gennemsnitlige resultater af disse observationer er meddelt nedenstående:

	Knække- tilbøje- lighed 0—10	Dato for		
		beg. blom- string	afsluttet blomstring	modning
Mahndorfer, blåfrøet	5.9	17/7	27/7	26/8
Strubes, »	5.6	17/7	29/7	27/8
Eckendorfer, »	8.1	17/7	26/7	25/8
Peragis Weihestephan, blåfrøet.....	1.3	15/7	22/7	23/8

Eckendorfer viser størst knækketilbøjelighed og Peragis mindst. Af datoerne for blomstring og modning ses, at Peragis er noget tidligere end de øvrige sorter, og af disse synes Strubes at være den seneste.

Oversigt over sorterne 1941—1943.

Mahndorfer, blåfrøet, der er tiltrukket ved Mahndorfer, Quedlingburg a/H, Prov. Sachsen, giver størst udbytte

af både frø, råfedt og halm. Frøenes råfedtindhold er middel. I tæt bestand er sorten noget tilbøjelig til at knække ned.

Strubes, blåfrøet er tiltrukket af Fr. Strube, Saatzuchtwirtschaft, Schlanstedt, Halberstadt/Land., Prov. Sachsen. Den giver 8 pct. mindre frøudbytte og 6 pct. mindre råfedtudbytte end Mahndorfer og omtrent samme halmudbytte som denne. Frøenes råfedtindhold ligger lidt over Mahndorfers. Iøvrigt ligner den Mahndorfer, men den er måske lidt senere.

Eckendorfer, blåfrøet er tiltrukket af W. von Borris, Saatzuchtwirtschaft Eckendorf üb. Bielefeld 2/Westfalen. I frøudbytte ligger den 10 og i råfedtudbytte 12 pct. under Mahndorfer, og den giver lavest halmudbytte af alle sorter. Knækketilbøjeligheden er noget større end hos Mahndorfer, som den i andre henseender ligner meget.

Peragis Weihenstephan, blåfrøet, der er tiltrukket ved Peragis Saatzucht, Klein Wanzleben, Bez. Magdeburg/Prov. Sachsen, giver lavest frøudbytte af de prøvede sorter. Den har kortere og stivere stængler, er tidligere og har mindre frøkapsler af mørkere farve samt lavere råfedtindhold i frøene end de øvrige sorter.

Forsøgene i 1944—1947.

Forsøgene har i denne periode omfattet følgende sorter:

1. Mahndorfer, blåfrøet
2. Mansholt, »
3. Pajbjerg, »
4. Øtofte, »
5. Pajbjerg, hvidfrøet.

Mansholt har ikke deltaget i forsøgene i 1944. Tre af de anlagte forsøg, Højer 1944 og 1946 og Aarslev 1947, måtte kasseres på grund af uregelmæssig plantebestand, og beretningen omfatter derfor kun resultater fra 13 forsøg, der alle må betegnes som vellykkede. Alle sorter har efter blokhakning gennemsnitlig haft en plantebestand på 14—16 planter pr. løb. m række, og der har kun været få knækkede stængler.

Tabel 3 viser frøudbyttet i de enkelte forsøg angivet i forholdstal med Mahndorfer = 100.

Tabel 3. Forsøg med sorter af opiatvalmue.
Oversigt over frøudbyttet i de enkelte forsøg.
Forholdstal.

Sortsbetegnelse	Lyngby				Aarslev			Spangsbjerg				Højer	
	1944	1945	1946	1947	1944	1945	1946	1944	1945	1946	1947	1945	1947
Mahndorfer, blåfrøet .	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Mansholt, »	—	95	96	92	—	94	95	—	105	85	91	74	103
Pajbjerg, »	89	94	86	94	85	99	94	72	110	97	99	67	75
Øtofte, »	85	98	80	85	76	94	89	77	106	81	93	91	80
Pajbjerg, hvidfrøet . . .	63	71	74	84	64	75	83	79	98	113	103	56	63

Det ses heraf, at på den lermuldede jord ligger Mahndorfer højest og Pajbjerg, hvidfrøet lavest i frøudbytte i alle forsøg, på marsken ved Højer er der en enkelt undtagelse fra denne regel, idet Mansholt kommer lidt over Mahndorfer i det ene af de to forsøg. På den sandmuldede jord ved Spangsbjerg er udbytterækkefølgen mere varierende, uden at der kan påvises særlige årsager hertil, og navnlig synes Pajbjerg, hvidfrøet at klare sig forholdsvis godt.

I tabel 4 er beregnet det gennemsnitlige frøudbytte for hvert forsøgssted og for alle forsøg.

Tabel 4. Forsøg med sorter af opiatvalmue.
Frøudbytte.

Gennemsnit 1944—1947.

Sortsbetegnelse	hkg pr. ha					Forholdstal gns.
	Lyngby	Aarslev	Spangsbjerg	Højer	Gns.	
Antal forsøg:	4	3	4	2	13	13
Mahndorfer, blåfrøet . .	11.6	11.9	9.8	8.6	10.7	100
Mansholt, » ..	11.0	11.2	9.1	7.9	10.0	93
Pajbjerg, » ..	10.5	11.1	9.2	6.2	9.6	90
Øtofte, » ..	9.9	10.3	8.6	7.3	9.2	86
Pajbjerg, hvidfrøet	8.4	8.8	9.7	5.2	8.4	79

Herefter giver Mahndorfer størst frøudbytte ved alle forsøgssteder og i gennemsnit for alle forsøgene 0.7—2.3 hkg frø pr. ha mere end de øvrige sorter. Ved Spangsbjerg giver Pajbjerg, hvidfrøet dog meget nær samme frøudbytte som Mahndorfer.

Beregnes usikkerheden på den gennemsnitlige udbytteforskel mellem Mahndorfer og hver af de øvrige sorter, får man følgende:

Oversigt over usikkerheden på den gennemsnitlige udbytteforskel fra Mahndorfer.

	Antal forsøg	Forskel		Forskel
		fra Mahndorfer	Usikkerhed	Usikkerhed
		hkg frø pr. ha	±	hed
Mansholt, blåfrøet	10	÷ 0.7	0.24	2.9
Pajbjerg, »	13	÷ 1.1	0.30	3.7
Øtofte, »	13	÷ 1.5	0.31	4.8
Pajbjerg, hvidfrøet	13	÷ 2.3	0.53	4.3

De målte forskelle mellem Mahndorfer og de øvrige sorter må herefter betegnes som sikre. En lignende beregning på forskellene mellem Mansholt, blåfrøet, Pajbjerg, Øtofte og Pajbjerg, hvidfrøet, indbyrdes viser, at disse er mindre sikre.

Frø kvalitet og råfedtudbytte. Bestemmelse af frøstørrelse og råfedtindhold er foretaget i frøafgrøden fra henholdsvis 8 og 3 forsøg. Gennemsnitsresultaterne af disse undersøgelser og udbytte af råfedt, beregnet på grundlag af det gennemsnitlige frøudbytte og gennemsnitsanalyseresultaterne fremgår af følgende oversigt:

	Vægt af 1 frø mg	pct. råfedt i frøet	Råfedtudbytte	
			kg pr. ha	forholdstal
Mahndorfer, blåfrøet . .	0.55	43.0	460	100
Mansholt, » ..	0.54	43.5	435	95
Pajbjerg, » ..	0.57	44.0	423	92
Øtofte, » ..	0.56	42.9	395	86
Pajbjerg, hvidfrøet . . .	0.52	44.3	372	81

Pajbjerg, blåfrøet, og Øtofte har lidt større og Pajbjerg, hvidfrøet, lidt mindre frø end Mahndorfer og Mansholt. Indholdet af råfedt i frøene er ikke meget forskelligt, men Mansholt og begge Pajbjergsorter har dog lidt højere råfedtindhold end Mahndorfer og Øtofte. Gennemsnitsudbyttet af råfedt viser omtrent samme forhold mellem sorterne som gennemsnitsudbyttet af frø.

Mahndorfer ligger højest med 460 og Pajbjerg, hvidfrøet lavest med 372 kg råfedt pr. ha eller en forskel på 19 pct.

Det gennemsnitlige *halmudbytte* for hvert forsøgssted og for alle forsøg ses af nedenstående oversigt:

	hkg halm pr. ha				gns.	For- holds- tal	Plante- højde cm
	Lyngby	Aarslev	Spangs- bjerg	Højer			
Mahndorfer, blåfrøet	36	36	52	43	42	100	126
Mansholt, »	37	35	48	42	40	95	125
Pajbjerg, »	39	35	53	29	41	98	125
Øtofte, »	35	33	47	36	38	90	117
Pajbjerg, hvidfrøet	31	31	49	28	36	86	124

I gennemsnit for alle forsøgene giver Pajbjerg, blåfrøet, ubetydeligt mere halm end Mansholt, ellers er rækkefølgen i halmudbyttet den samme som rækkefølgen i det gennemsnitlige frøudbytte. Men rækkefølgen i halmudbyttet har varieret noget fra sted til sted. Blandt andet ligger Pajbjerg, blåfrøet, således forholdsvis højt ved Lyngby og Spangsbjerg, men lavt ved Højer.

Planternes højde er målt i 5 forsøg. Gennemsnitsresultaterne af disse målinger er også opført i oversigten over halmudbyttet, og de viser, at Øtofte er noget lavere end de øvrige sorter.

Dato for *begyndende og afsluttet blomstring samt modning* er noteret i en del af forsøgene. De gennemsnitlige resultater af disse notater ses af nedenstående oversigt:

	Dato for		
	beg. blom- string	afsl. blom- string	modning
Mahndorfer, blåfrøet..	8/7	21/7	19/8
Mansholt, » ..	7/7	19/7	16/8
Pajbjerg, » ..	7/7	19/7	14/8
Øtofte, » ..	5/7	17/7	14/8
Pajbjerg, hvidfrøet...	8/7	21/7	16/8

Såvel ved begyndende og afsluttet blomstring som ved modning er Øtofte den tidligste sort, derefter Mansholt og Pajbjerg, blåfrøet, medens Mahndorfer er den seneste. Pajbjerg, hvidfrøet, er under blomstringen af samme tidlighed som Mahndorfer, men den modner lidt før denne.

Oversigt over sorterne 1944—1947.

Mahndorfer, blåfrøet, giver højest udbytte af både frø, råfedt og halm. Den er forholdsvis sildig og høj. Ca. $\frac{1}{4}$ af stænglerne er besat med fine hår. Kapslerne er store, omtrent kugleformede, svagt tilspidsede foroven og lidt flade forneden. Frøene er middelstore.

Mansholt, blåfrøet, er en hollandsk sort, tiltrukket af dr. R. J. Mansholt, Westpolder, Holland. I frøudbytte giver den 7 og i råfedt- og halmudbytte 5 pct. mindre end Mahndorfer. Sorten er middeltidlig, ret høj og med samme kapselform som Mahndorfer. Næsten alle stængler er besat med noget grove hår. Kapsler og frø er middelstore.

Pajbjerg, blåfrøet, tilhører Pajbjergfonden, Børkop. Den er tiltrukket ved udvalg i en ungarsk sort, Esterhazy. Sorten giver 10 pct. mindre frøudbytte, 8 pct. mindre råfedt og 2 pct. mindre halm end Mahndorfer. Den har klaret sig relativt dårligt ved Højer. Den er middeltidlig, ret høj og har samme kapselform som Mahndorfer. Stænglerne er besat med noget grove hår. Kapslerne er middelstore. Frøene er forholdsvis store med lidt større råfedtindhold end hos Mahndorfer.

Øtofte, blåfrøet, tilhører Danske Landboforeningers Frøforsyning og Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger. Den er tiltrukket ved udvalg i Mahndorfer. Sorten giver 14 pct. mindre frø- og råfedtudbytte end Mahndorfer, og i halmudbytte ligger den 10 pct. under denne. Den er forholdsvis tidlig og en del lavere end de øvrige sorter. Stænglerne er besat med meget grove hår. Kapslerne er forholdsvis små, af lidt fladtrykt kugleform. Frøene er ret store.

Pajbjerg, hvidfrøet, tilhører Pajbjergfonden, Børkop. Den er tiltrukket ved udvalg i en tysk sort, som varierede stærkt. Den giver lavest udbytte af alle sorter, af frø, råfedt og halm henholdsvis 21, 19 og 14 pct. mindre end Mahndorfer. Sorten har klaret sig relativt bedst ved Spangsbjerg og særlig dårligt ved Højer. Den er middeltidlig og ret høj. Ca. $\frac{2}{3}$ af stænglerne er besat med ret fine hår. Kapslerne er forholdsvis små, langstrakt ægformede. Frøene er små med lidt større råfedtindhold end hos Mahndorfer.

Sammendrag.

Ved statens forsøgsstationer er der i 1941—1947 udført forsøg med sorter af opiatvalmue. Forsøgene er faldet i to perioder, 1941—1943, hvor der blev sammenlignet 4 tyske sorter, og 1944—1947, hvor den bedste tyske sort blev prøvet sammen med en hollandsk og 3 nye danske sorter. I begge forsøgsperioder har den tyske sort, Mahndorfer, blåfrøet, givet størst udbytte af både frø, råfedt og halm (stængler + kapsler).

Hovedtabel. Forsøg med sorter af opiatvalmue.
hkg pr. ha.

Forsøgssted	År	Frø	Halm	Frø	Halm	Frø	Halm	Frø	Halm	Frø	Halm
		Mahn- dorfer, blåfrøet		Strubes, blåfrøet		Ecken- dorfer, blåfrøet		Peragis Weißen- stephan, blåfrøet			
Lyngby	1941	6.2	18	6.0	14	—	—	5.9	18	—	—
	1942	7.9	41	7.1	41	4.6	40	6.6	40	—	—
	1943	11.1	50	10.8	46	9.1	40	13.0	45	—	—
Aarslev	1941	7.4	23	7.3	22	—	—	7.0	26	—	—
	1942	11.0	27	8.9	27	9.0	23	6.8	20	—	—
	1943	11.9	40	11.3	40	11.0	33	10.8	37	—	—
Spangsbjerg	1941	12.3	12	10.1	10	—	—	9.3	9	—	—
	1942	10.9	—	10.5	—	10.4	—	8.8	—	—	—
	1943	7.4	52	7.7	52	6.3	42	7.7	43	—	—
Jydevad	1941	3.1	8	3.2	9	—	—	2.1	6	—	—
	1942	7.1	21	8.0	25	7.1	20	7.1	14	—	—
	1943	7.2	19	5.9	16	8.4	19	5.5	15	—	—
Højer	1941	8.0	17	5.4	14	—	—	7.7	18	—	—
	1942	13.9	52	13.7	56	13.5	51	12.9	48	—	—
	1943	9.0	36	8.4	32	9.1	33	8.8	31	—	—
		Mahn- dorfer, blåfrøet		Mansholt, blåfrøet		Pajbjerg, blåfrøet		Øtofte, blåfrøet		Pajbjerg, hvidfrøet	
Lyngby	1944	13.1	32	—	—	11.7	40	11.1	37	8.3	32
	1945	8.4	33	8.0	34	7.9	28	8.2	27	6.0	21
	1946	14.2	36	13.7	40	12.2	42	11.3	36	10.5	35
	1947	10.6	41	9.8	41	10.0	45	9.0	41	8.9	36
Aarslev	1944	12.3	37	—	—	10.5	32	9.3	35	7.9	35
	1945	12.2	37	11.5	36	12.1	40	11.5	35	9.2	34
	1946	11.3	32	10.7	32	10.6	34	10.1	29	9.4	23
	1947	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Spangsbjerg	1944	10.1	59	—	—	7.3	66	7.8	59	8.0	50
	1945	8.3	48	8.7	49	9.1	49	8.8	48	8.1	47
	1946	13.5	58	11.5	45	13.1	54	10.9	38	15.2	51
	1947	7.4	42	6.7	43	7.3	43	6.9	42	7.6	46
Højer	1944	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	1945	7.0	44	5.2	42	4.7	26	6.4	40	3.9	32
	1946	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	1947	10.2	41	10.5	40	7.7	32	8.2	31	6.4	25